

Núm. de Protocol: 93-040

S E N T E N C I A NUM: 94-02

PARTS:

Apel.lant: Sr. M.A.F.

Representant: en nom propi

Advocat: J.B.A.

Apel.lada: CASS

Representant: M.A.F.

Avocat: Despatx A.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: Bernard PLAGNET

Magistrats: Lluís Saura Lluvià
Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 28 de març de 1994.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número 93-040.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat Sr. **Bernard Plagnet**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- El Sr. M.A.F. va ser víctima d'un accident de treball el 25 de setembre de 1991 i va reprendre el seu treball el 31 d'agost de 1992.

2.- Per una resolució de data 28 de setembre de 1992, confirmada el 4 de març de 1993, la CASS li va concedir una pensió d'invalidesa per accident de treball en una taxa del 22%.

3.- El Sr. M.A.F. va considerar que aquesta taxa no era suficient i va presentar un recurs davant el Jutjat.

Per a la descripció del procediment es fa referència a la sentència del Jutjat de data 13 d'octubre de 1993.

4.- En aquesta sentència, el Jutjat va rebutjar la demanda del Sr. M.A.F. per els motius següents:

- la invalidesa comprovada correspon bé a una taxa del 22%,

- l'element professional s'ha tingut ben en compte, però en aquest esdeveniment no hi ha hagut pèrdues de salaris,

el pagament de la indemnització del salari s'ha de refusar a partir de la represa del treball pel Sr. M.A.F., el 30 d'agost de 1992.

El Jutjat, doncs, ha rebutjat la demanda del Sr. M.A.F. i ha jutjat que l'interessat devia cobrar una pensió igual a l'11% del seu salari mensual, a comptar del 1r. de setembre de 1992.

5.- En el seu recurs d'apel·lació del 8 de novembre de 1993, el Sr. M.A.F. estima que la taxa d'invalidesa del 22% no és suficient ja que no s'ha tingut en compte l'element professional. Demana igualment el pagament de les indemnitzacions del salari des del 31 d'agost de 1992.

Proposa igualment noves proves.

En les seves conclusions del 2 de febrer de 1994, el Sr. M.A.F. demana que la taxa d'invalidesa sigui fixada en un 55,2%, tenint en compte "l'element objectiu" i "l'element professional". Demana igualment que la pensió sigui cobrada a

partir del 25 de setembre de 1991, data de l'accident i no a partir del 1r. de setembre de 1992.

6.- En la seva contesta del 26 de novembre de 1993, la CASS estima que la taxa d'invalidesa del 22 % és correcta, tenint en compte els peritatges mèdics. La CASS remarca en aquest punt, que el demandant confon la taxa d'invalidesa (22%) i la taxa de càlcul de la pensió (11%).

La CASS assenyala que la data de començament del pagament de la pensió no havia estat mencionada anteriorment davant el Jutjat.

En les seves conclusions presentades el 7 de febrer de 1994, la CASS confirma que la taxa d'invalidesa del 22% li sembla justificada. En efecte, el demandant no tenia dret a "l'element professional" ja que no ha provat pèrdues d'emoluments entre el període anterior a l'accident de treball i el període següent a la seva represa al treball.

D'altra banda, la CASS manifesta que accepta pagar la pensió a comptar del 1r. de setembre de 1992.

La CASS afegeix que la suspensió del pagament de les indemnitzacions de salari és conseqüència lògica de la seva incompatibilitat amb la pensió d'invalidesa.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- Competència.

La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Sobre el càlcul del percentatge d'invalidesa:

Segons l'article 6 del Reglament d'aplicació núm. 18, la taxa d'invalidesa s'ha de determinar tenint en compte dos elements:

- "un element objectiu: el grau de minva de la integritat corporal, segons la naturalesa de la malaltia i d'acord amb un índex indicatiu d'invalidesa".

En aquest cas, resulta dels peritatges mèdics (veure principalment, p.34 del dossier) que la taxa d'invalidesa és del 22% i el metge assessor insisteix a més a més que s'ha aplicat el mètode de càlcul més favorable a l'assegurat.

D'altra banda, el demandant no aporta cap element nou, ni en el seu recurs d'apel·lació, ni en les seves conclusions.

- "un element professional: la pèrdua d'emoluments que sofreix l'assalariat comparant el sou percebut al reincorporar-se al treball amb el sou que percebia abans de produir-se l'accident".

En aquest cas, resulta de la comparació de salaris percebuts abans de l'accident i després de la represa del treball, que les pèrdues d'emoluments no són significatives (veure p. 35 a la 38 del dossier i el punt Cinquè de la sentència del Jutjat).

El Sr. M.A.F. no tenia doncs dret a un augment de la seva pensió i la sentència del Jutjat s'ha de confirmar en aquest punt.

En aplicació de les disposicions de l'article 8-2-a, el Sr. M.A.F., té doncs dret a una pensió calculada sobre el seu salari mitjà mensual i anivellat a la meitat del percentatge d'invalidesa explicat anteriorment, sigui, en aquest cas l'11%.

Tercer.- Data del començament de pagament de la pensió:

La pensió s'ha de cobrar a partir del 1r. de setembre de 1992, com l'accepta la CASS en les seves conclusions.

En efecte fins a la data de la represa del treball, el 31 d'agost de 1992, el Sr. M.A.F. va cobrar la indemnització de salari i a partir de la represa del treball, cobra el seu salari més la pensió d'invalidesa. Aquesta situació és conforme al Reglament d'aplicació núm. 18, que disposa en el seu article 7,: "El Control Mèdic fixarà l'element objectiu anteriorment definit, jutjant l'estat del malalt al moment de la represa del treball."

Quart.- Considerant que noves proves són inútils.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix: confirmar la sentència del 13 d'octubre de 1993 i declarar que el Sr. M.A.F. té dret a percebre des del primer de setembre de 1992, una pensió equivalent a l'onze per cent del seu salari mensual mitjà.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les
parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors CERVOS PIFARRE